

Összefoglaló a „The High-Level Group on Financial Supervision in the EU” (De Larosiere Bizottság) 2009. február 25-én megjelent jelentéséről

A 2008 során kibontakozó pénzügyi válság hatására az Európai Bizottság 2008. november 11-én azzal bízta meg a Jacques de Larosiere által vezetett bizottságot, hogy vizsgálja meg

- hogyan lehetne a legjobb módon megszervezni az európai pénzügyi intézmények és piacok felügyeletét annak érdekében, hogy biztosítsák a pénzügyi intézmények prudenciális helyzetét, a piacok megfelelő működését, valamint a betétesek, biztosított személyek és befektetők érdekeit;
- hogyan lehetne megerősíteni a pénzügyi stabilitás ellenőrzésére, előrejelzési rendszerekre és a válságkezelésre – ideértve a határokon és szektorokon átnyúló kockázatok – vonatkozó európai együttműködést;
- az európai hatóságok hogyan működhetnének együtt nemzetközi szinten más jelentős államokkal a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében.

A csoport tagjai:

- Jacques DE LAROSIERE, elnök
- Leszek BALCEROWICZ
- Otmar ISSING
- Rainer MASERA
- Callum Mc CARTHY
- Lars NYBERG
- José PEREZ FERNANDEZ
- Onno RUDING.

Az Európai Bizottság által felkért „The High-Level Group on Financial Supervision in the EU” (De Larosiere Bizottság) 2009. február 25-én jelentette meg jelentését¹.

A jelentés négy részből áll:

1. A pénzügyi válság okai
2. Javaslatok a politikai és szabályozói lépésekre
3. Javaslatok az EU felügyeleti lépésekre
4. Javaslatok a nemzetközi szintű lépésekre

1. A pénzügyi válság okai

A jelentés bemutatja és részletezi a pénzügyi válság főbb okait. Ami szembeötlő, hogy a válságot kiváltó főbb tényezők közül több is összefüggésben áll egymással és összetett jellegű.

¹ Ez a Tájékoztató a De Larosiere Bizottság jelentése és az arról készített CEBS összefoglaló anyag alapján készült.

Makrogazdasági tényezők	példák: bő likviditás, alacsony kamatlábak – és túl laza monetáris politika – különösen az USA-ban, a jelentős nemzetközi egyenlőtlenések akkumulációja, a kockázatok nem megfelelő beárazása és jelentős tőkeáttételek
Kockázatkezelés	mind a cégek, felügyelet és szabályozók részéről, továbbá az átláthatóság hiánya – amelyek következtében létrejött egy „árnyék bankrendszer”, az originate-to-distribute modell és a kevesek által érthető nagyon összetett rendszerek/termékek
Hitelminősítők	a strukturált termékek minősítéseinek drámai bukása, jelentős érdekellentétek
Vállalatirányítás	a cégek gyenge tulajdonosai és menedzsmentjei; olyan juttatási rendszerek, amelyek nem a megfelelő ösztönzést biztosítják
Szabályozási/felügyelet	gyenge ösztönzés – prociklikusság; mark to market (piaci árfolyammal való kiértékelés) számviteli alkalmazása; a származtatott termékek szabályozásának hiányosságai; a makroprudenciális kockázatok nem megfelelő vizsgálata
Nemzetközi intézmények gyengeségei	IMF, FSF, G20 ... és ezek nem megfelelő koordinációja

2. Javaslatok a politikai és szabályozói lépésekre

Jobb makrogazdasági és makroprudenciális elemzés	el kell kerülni a túlságosan laza monetáris politikát és a túlzott likviditást, a pénzügyi lufig vizsgálatának szükségessége, a monetáris politika szigorítása olyan esetben, amikor a tőke vagy a hitelek nem fenntartható ütemben nőnek
Bázel II tőkekövetelményeinek gyors reformja	a tőkekövetelmények emelése, a ciklikusság ellen ható megközelítés, tartalékok, kereskedési könyvi tőkeelőírások szigorítása, a likviditási kockázat mérése és korlátozása, a mérlegen kívüli eszközök szigorúbb szabályozása, saját tőke közös definíciója
Hitelminősítők	az új European Securities Authority-nek kellene majd felügyelnie ezeket, a hitelminősítők pénzügyi rendszerben betöltött szerepének teljes újragondolása, az értékpapírosított termékek minősítését új alapokra kell helyezni
Számvitel	az IASB irányításának megerősítése, a mark to market (piaci árfolyammal való kiértékelés) szerepének kiterjesztése, értékelési módszerek továbbfejlesztése
Biztosítás	a Szolvencia II idén májusig történő elfogadása, a hatékony csoportszintű rendszer támogatásához szükséges biztosítékok
Szankciók / felügyeleti hatáskörök	az egész EU-n belül erősíteni kell, hogy a szankcióknak tényleges és elrettentő hatásuk legyen

„Párhuzamos bankrendszerek”	a pénzügyi rendszer minden olyan részét szabályozni és felügyelni kell, amelyek potenciális rendszer kockázatot jelentenek, a hedge fund-okra vonatkozó információs követelményeket kötelezővé kell tenni és szabályozni kell a hedge fund-ok vezető tisztségviselőit
Értékpapírosított termékek / származtatott piacok	a származtatott termékeket egységesíteni és egyszerűsíteni kell; legalább egy, jól tőkésített központi elszámoló házat kell kialakítani az EU-ban a hitelnemfizetési swap-ok (credit default swap - CDS) számára
Befektetési alapok	az európai szintű szabályokat meg kell erősíteni, elsősorban a letétkezelők tekintetében

A bizottság az egységes európai szintű szabályozás mellett foglal állást, és kiemeli azokat a területeket, ahol ez még nem valósult meg: pl. vállalatirányítás, juttatási rendszerek. A válságkezelés tekintetében a bizottság nem elégedett a jelenlegi struktúrával. Itt egy világos és átlátható válságkezelési rendszer azonnali felállítását javasolja, amelyben minden tagállamnak azonosak az eszközei és eljárásai. A jogi akadályokat fel kell számolni. A betétbiztosítási alapokat jobban harmonizálni kell és megfelelő előzetes befizetéseket kell teljesíteniük a piaci szereplőknek. Ki kell dolgozni határon átnyúló válságok esetén a kötelezettségek megosztására vonatkozó szabályokat és ennek részleteit az EU MoU keretében kell lefektetni.

3. Javaslatok az EU felügyeleti lépésekre

Makroprudenciális felügyelés ÚJ EU TESTÜLET létrehozása: European Systemic Risk Council (ESRC)	A Tanács az EKB égisze alatt jönne létre, és az EKB Elnöke vezetné. Tagjai: az EKB Általános Tanácsának tagjai, a CEBS, a CESR és a CEIOPS elnökei, valamint az Európai Bizottság képviselője. Amennyiben szükséges a biztosítási és értékpapír-felügyelet is részt vehetnek a munkájában. Feladata, hogy az EU-n belül minden makroprudenciális kockázatról információt gyűjtsön. Minden makro- és mikroprudenciális információhoz hozzájuthat; kockázati felhívásokat adhat ki, amelyek tekintetében az EU felügyeletek kötelesek figyelembe venni és ezeknek megfelelően ellenőrizni és nyomon követni. Amennyiben jelentős kockázatról van szó, akkor az EFC-nek a Bizottsággal együttműködve kell lépéseket tennie a kockázat kezelésére. Az ESRC-nek nemzetközi szinten együtt kell működnie az IMF-el, az FSF-el és a G20-al.
ÚJ European System of Financial	Ez a mikroprudenciális szintet foglalja

<p>Supervision (ESFS), amely a harmadik szintű bizottságokat EU Hatóságokká alakítaná át</p>	<p>magában. A harmadik szintű bizottságokat EU Hatóságokká (European Banking Authority, European Securities Authority, European Insurance Authority) kell átalakítani. Ezen hatóságoknak a jelenlegi harmadik szintű bizottságokhoz képest szélesebb jogkörük lesz. A legfontosabb új feladatok: i) kötelező érvényű mediáció a nemzeti szintű felügyelet között, ii) kötelező erejű felügyeleti sztenderdek kidolgozása, iii) az egyes felügyelt intézmények számára kötelező erejű technikai jellegű döntések meghozatala, iv) a felügyeleti kollégiumok ellenőrzése és koordinálása, v) meghatározott intézmények engedélyezése és felügyelése (pl. hitelminősítők, és post-trading infrastruktúrák), vi) meghatározott intézmények engedélyezése és felügyelése (pl. hitelminősítők, és post-trading infrastruktúrák), vii) kötelező érvényű együttműködés az ESRC-vel a megfelelő makroprudenciális felügyelet biztosítása érdekében, és viii) erős koordinációs szerep a válság helyzetekben.</p>
---	---

AZ ESFS-t két szakaszban kell megalapítani:

1. szakasz: Előkészítés (2009-2010)
2. szakasz: Az ESFS jogi rendszerének kialakítása (2011-2012)

A bizottság nem támogatja az egyes pénzügyi (akár nagy határon átnyúlóan tevékenykedő) intézmények felügyelésének nemzeti szintről európai szintre való áthelyezését. Három év elteltével felül kell vizsgálni az ESFS működését és meg kell határozni, hogy szükség van-e további fejlesztésekre (pl. a banki és biztosítási Hatóságok összevonása egy pénzügyi stabilitásért felelős Hatósággá és a másik Hatóság átalakítása egy üzleti tevékenységgel és piaci kérdésekkel foglalkozó hatósággá mindhárom szektor tekintetében, továbbá a rendelkezési jogkörök kiszélesítése).

4. Javaslatok a nemzetközi szintű lépésekre

A Financial Stability Forum (FSF) lenne felelős a pénzügyi szabályozás legmagasabb nemzetközi szintű harmonizálásáért. Az FSF-nek együtt kell működnie az IMF-el. A bizottság támogatja a nemzetközi szintű felügyeleti kollégiumok kialakítását (amelyek legjobb gyakorlatát az FSF határozná meg). A makroprudenciális ellenőrzés keretében az IMF-nek

kellene kidolgoznia egy világszintű pénzügyi stabilitási előrejelző rendszert (early warning system) egy nemzetközi kockázati térképpel és egy hitelnyilvántartással együtt. Minden IMF tagnak el kell köteleznie magát az FSAP programban való részvételre és meg kell magyarázniuk, amennyiben nem követik az IMF által tett ajánlásokat. Az IMF számára többletforrásokat kell elérhetővé tenni, hogy megfelelő kapacitással rendelkezzen az országok megrendült pénzügyi vagy fizetési mérleg helyzeteinek kezeléséhez. A bizottság azt is kiemeli, hogy fontos az EU-nak megfelelően képviseltetni magát nemzetközi szinten a gazdasági és pénzügyi struktúrában. Végezetül a jelentés kiemeli, hogy az EU-nak szükséges elmélyítenie kétoldalú pénzügyi kapcsolatait főbb partnereivel. Ez lehetőséget teremt egy világvezető pozíció megszerzésére.

Tájékoztató

A de Larosiere Bizottság által megfogalmazott konkrét ajánlások (1-31)

1. Bázis 2 alapvető átalakítása:

- a minimum tőkekövetelmények megemlése,
- a prociklikusság csökkentése,
- szigorúbb szabályok a mérlegen kívüli tételek vonatkozásában,
- a likviditáskezelés szabályainak szigorítása,
- a bankok belső irányítási rendszerére és kockázatkezelési szabályok, különösen a menedzsmentre és igazgatóságra vonatkozó „fit & proper” előírások megerősítése.

2. Az EU-ban az egységes szabályozói tőke meghatározást kell kialakítani, és meg kell határozni, hogy mely hibrid tőkeelemek tartozhatnak a Tier 1 alá. Ezt a definíciót a Bázis Bizottságnak is jóvá kell hagynia.

3. A hitelminősítők szabályozása tekintetében

- az EU-n belül, egy megerősített CESR tartaná nyilván és felügyelné a hitelminősítőket,
- alapvetően újra kell gondolni a hitelminősítők üzleti modelljét, finanszírozását és a minősítő valamint tanácsadó tevékenységek szétválasztását,
- a minősítések szabályozás során való alkalmazásának jelentős lecsökkentése,
- a strukturált termékek minősítését fel kell váltani (a befektetőket megfelelően informáló, és ezen termékek komplexitását jelző) jelzéssel.

Ezeket a szabályozási változásokat a befektetők fokozott gondossága és ítélőképessége, valamint jobb felügyelés mellett kell megvalósítani.

4. A számviteli szabályokkal kapcsolatban a „mark-to-market” (piaci árfolyammal való kiértékelés) szélesebb körű vizsgálata szükséges és a Csoport a következő ajánlásokat fogalmazza meg:

- az összetett termékek számviteli kezelésére gyors és eredményes megoldást kell találni,
- a számviteli sztenderdeknek nem szabad befolyásolniuk az üzleti modelleket, elősegíteniük a prociklikus viselkedést vagy akadályozniuk a hosszú távú befektetéseket,
- az IASB-nek és más számviteli sztenderd alkotóknak meg kell határozniuk az eszközök értékelési módszertanát azon illikvid piacokon, amelyeken nem alkalmazható a „mark-to-market” módszer,
- az IASB-nek nyitottabbá kell tennie a sztenderd alkotó folyamatát a szabályozói, felügyelői és a piaci szereplők felé,
- az IASB felügyeleti és irányítási struktúráját erősíteni kell.

5. A Szolvencia 2 irányelvet el kell fogadni. Az irányelvnek tartalmaznia kell olyan kiegyensúlyozott csoportszintű szabályokat, amelyek megfelelő biztosítékokat tartalmaznak a fogadó tagállam számára, egy a tagállamok számára kötelező érvényű meditációs eljárást és harmonizált szabályokat a biztosításvédelmi alapok tekintetében.

6.

- A felügyeleteknek minden tagállamban megfelelő hatáskörrel és eszköztárral kell rendelkeznie – ide értve a szankciókat –, hogy biztosíthassák a jogszabálynak felügyelt intézmények általi alkalmazását és betartását.
- A felügyeleteknek erős, egyenértékű és elrettentő hatású szankcionálási rendszerekkel kell rendelkezniük, hogy szembeszállhassanak a pénzügyi tárgyú bűncselekményekkel.

7. Az ún. „párhuzamos bankrendszerek” (parallel banking system) tekintetében a Csoport azt ajánlja, hogy

- a vonatkozó szabályozást minden olyan cégre és vállalkozásra terjesszék ki, amely olyan pénzügyi szolgáltatásokat végez, amelyeknek rendszerszintű kihatásai lehetnek, még akkor is ha, ezen cégek/vállalkozások nem rendelkeznek széles ügyfélkörrel,
- minden pénzügyi – különösen a hedge fund – piacon növelni kell az átláthatóságot, azáltal, hogy az összes EU tagállamban és nemzetközileg is be kell vezetni a hedge fund-ok menedzsmentjére, stratégiájára, módszereire és tőkeáttételére, és nemzetközi tevékenységére vonatkozó nyilvántartási és információs követelményeket,
- megfelelő tőkekövetelmények előírása és szoros ellenőrzés azon bankok tekintetében, amelyek hedge fund-okat üzemeltetnek, vagy jelentős „proprietary trading” tevékenységet folytatnak.

8. Az értékpapírosítás és származtatott termékek piacai tekintetében a Csoport az alábbi ajánlásokat fogalmazza meg:

- egyszerűsíteni és standardizálni kell az OTC származtatott termékeket,
- legalább egy, tőkeerős központi elszámolóházat szükséges létrehozni az EU-n belül a hitelnemfizetési swap-ok (credit default swap - CDS) számára,
- biztosítani kell, hogy az értékpapírosított termékek kibocsátói a könyveikben a (nem fedezett) kockázattal arányos és megfelelő összeget tartsanak fenn a termék futamideje során.

9. A befektetési alapokkal kapcsolatban a Csoport azt ajánlja, hogy a fejlesszék tovább az azokra vonatkozó szabályozást az EU-ban: elsősorban a definíciók, az alapok által megszerezhető eszközök körének meghatározása és a befektetés-kezelési feladatok delegálása tekintetében. Emellett szorosabb felügyeletet kell biztosítani a letétkezelők tekintetében.

10. Mivel az EU-ban hiányoznak a tényleges harmonizált főbb szabályok, ezért a Csoport azt tanácsolja, hogy

- a jövőben a tagállamok és az Európai Parlament ne alkossanak olyan szabályozást, amely lehetővé teszi a szabályok nem egységes végrehajtását és alkalmazását,
- A Bizottságnak és a harmadik szintű bizottságoknak meg kell határozniuk azokat a nemzeti diszkréciókat/kivételeket, amelyeknek a megszüntetése javítaná az egységes európai pénzügyi piac működését, csökkentené a verseny torzulásait és a szabályozói arbitrázszt vagy fejlesztené az EU-n belüli határon átnyúló szolgáltatások hatékonyságát. Ugyanakkor a tagállamoknak továbbra is lehetőségük lenne olyan szigorúbb nemzeti szabályok elfogadására, amelyek nemzeti szinten szükségesek a pénzügyi stabilitás fenntartásához, amennyiben nem sértik a belső piaci alapelveket és a közösen elfogadott alapvető szzenderdeket.

11. Tekintettel a pénzügyi válság során tapasztalt vállalatirányítási kudarcokra a Csoport azt javasolja, hogy az ösztönző jellegű juttatások meghatározásánál jobban figyelembe kell venni a részvényesek érdekeit, a csoport szintű, és hosszú távú eredményességet, azáltal, hogy a juttatási rendszert következő alapelvekre alapozzák:

- a bónuszokat egy többéves kereten belül kell kialakítani, a bónusz kifizetéseket pedig a cikluson belül elosztva kell kifizetni,
- ugyanazon alapelveket kell alkalmazni a „proprietary” kereskedőkre és az alapkezelőkre,
- a bónuszokat a ténylegesen elért eredmények alapján és nem előre garantáltan kell meghatározni.

A felügyeletnek rálátással kell bírniuk a pénzügyi intézmények juttatási rendszereire vonatkozóan is, és be kell tudniuk avatkozni, ha a juttatási politikák esetleg túlzott kockázatvállalást indikálnának, és amennyiben szükséges (a felügyelt intézmény nem tesz megfelelő intézkedéseket) többlet tőkekövetelményt kell tudniuk előírni a 2. Pillér alatt.

12. A belső kockázatkezeléssel kapcsolatban a Csoport azt javasolja, hogy

- a kockázatkezelés a pénzügyi intézményen belül legyen önálló terület és legyen felelős a hatékony és független stressz tesztek elvégzéséért,
- a kockázatértékelési területen dolgozó vezető munkatársaknak a pénzügyi intézeten belül is magas pozíciót kell elfoglalniuk,
- a belső kockázatértékelést és a megfelelően gondos eljárást nem hagyhatóak figyelmen kívül a külső minősítésekre való túlzott hivatkozások miatt.

A felügyeletnek fokozottan oda kell figyelniük a pénzügyi intézmények belső kockázatértékelési rendszereire.

13. A Csoport egy, az EU-n belüli, válságkezelésre vonatkozó következetes és megfelelő szabályozási rendszer kialakítását javasolja, a következő szempontok figyelembevételével:

- egy átlátható és világos rendszert kell kialakítani a válságok kezeléséhez,

- az EU-n belül minden illetékes hatóságnak rendelkeznie kell megfelelő és egyenértékű válság megelőzési és intervenciós eszközökkel,
- az ezen eszközök határon átnyúló alkalmazását gátló jogi akadályokat meg kell szüntetni, és megfelelő szabályokat kell elfogadni európai szinten.

14. A betétbiztosítási alapokat harmonizálni kell az EU-n belül és lehetőség szerint a piaci szereplőknek megfelelő szintű, előzetes befizetéseket kell teljesíteniük (az államnak pedig kivételes esetekben ki kell pótolniuk ezeket az összegeket), és magas, egyenlő szintű védelmet kell biztosítani a betéteseknek az egész EU-ban.

Ezeket az elveket a biztosítási és a tőkepiacokon is érvényre kell juttatni.

A Csoport elismeri, hogy a fogadó tagállamban a betétesek érdekeinek védelme a jelenlegi intézkedések nem minden esetben bizonyultak megfelelőnek és ezért azt ajánlja, hogy emiatt a fogadó tagállamok fióktelepekkel kapcsolatos jogosultságait vizsgálják felül annak érdekében, hogy az így felmerült problémákat orvosolni lehessen.

15. Mivel európai szinten nem létezik határon átnyúló pénzügyi válságok kezeléséhez szükséges finanszírozási rendszer, ezért a jelenlegi válságkezelési MoU-t ki kell egészíteni olyan tekintetben, hogy kidolgozásra kerüljenek a kötelezettségek megosztására (burden sharing) vonatkozó részletszabályok.

16. Egy új testületet: a European Systemic Risk Council"-t (ESRC) kell létrehozni, az EKB elnökének vezetésével, az EKB égisze alatt és annak logisztikai segédletével.

- Az ESRC tagjai: az EKB Általános Tanácsának tagjai, a CEBS, CESR és CEIOPS elnökei és az Európai Bizottság képviselője. Amennyiben egy adott téma indokolja a biztosítás és értékpapír-felügyelők részvételét, úgy a nemzeti központi bank elnökét a nemzeti szintű felügyeleti hatóság vezetője képviselheti az ülésen.
- Az ESRC gyűjt és elemez minden pénzügyi stabilitás tekintetében releváns információt, az összes pénzügyi szektorra vonatkozó makrogazdasági feltétel és makroprudenciális fejlemény vonatkozásában.
- Megfelelő információáramlást kell biztosítani az ESCR és a mikroprudenciális felügyeletek között.

17. Hatékony kockázatjelző rendszert kell kialakítani az ESRC és a Economic and Financial Committee (EFC) égisze alatt.

- Az ESRC-nak kell kidolgoznia megfelelő makroprudenciális kockázat előrejelzéseket: amelyet kötelező lenne ellenőrizni, és amennyiben valamilyen lépésre van szükség, úgy azt az EU-n belül az illetékes hatóságok tudják megtenni.
- Amennyiben lényeges (potenciálisan a teljes gazdaságra, vagy pénzügyi piacra negatív hatást gyakorló) kockázatok vannak, úgy a ESRC tájékoztatja az EFC elnökét. Az EFC – a Bizottsággal együttműködve – stratégiát dolgoz ki a kockázatok megfelelő kezelése érdekében.

- Amennyiben a beazonosított kockázatok globális monetáris vagy pénzügyi problémára utalnak, úgy az ESRC figyelmezteti az IMF-et, az FSF-et és a BIS-t annak érdekében, hogy európai és nemzetközi szinten is megfelelő lépéseket tudjanak tenni.
- Amennyiben az ESRC úgy ítéli meg, hogy a nemzeti szintű felügyeletek által egy fontos kockázati figyelmeztetéssel kapcsolatban tett lépései nem megfelelőek – az adott felüggyellett folytatott konzultációt követően – tájékoztatja az EFC elnökét azzal, hogy megítélése szerint további lépésekre van szükség az adott felüggyellett szemben.

18. Ki kell alakítani az European System of Financial Supervisors-t (ESFS), amely egy decentralizált hálózatként működne:

- a létező nemzeti felügyeletek folytatnák tovább a napi szintű felügyelési tevékenységeiket,
- három új, európai szintű hatóságot hoznának létre, amelyek felváltanák a jelenlegi CEBS-et, CESR-t és CEIOPS-ot, azzal a feladattal, hogy a koordinálják a felügyeleti szttenderdek alkalmazását és garantálják a felügyeletek közötti erős együttműködést,
- minden jelentős határon-átnyúló intézmény tekintetében ki kell alakítani egy felügyeleti kollégiumot.

Az ESFS politikailag függetlenül kell működnie, de ugyanakkor beszámoltathatónak kell lennie.

Az ESFS-nek közös, harmonizált alapszabályok alapján kell működnie és jó minőségű információkhoz kell hozzáférést biztosítani a számára.

19. Az első szakasz (2009-2010) során meg kell erősíteni a nemzeti szintű felügyeleteket, azzal a céllal, hogy jobb minőségű felügyelést kell kialakítani az EU-ban.

- A tagállamoknak az alábbi reformokat kell fontolóra venniük: a felügyeletek hatáskörének összehangolása, a felügyeleti munkatársak fizetésének megemelése, a szakértőcsere lehetőségének biztosítása a magánszektor és a felügyeletek között, a felügyeletek számára modern és vonzó személyzeti politika kialakítása.
- A harmadik szintű bizottságoknak további erőfeszítéseket kell tenniük a képzési és szakértőcsere programok tekintetében. Emellett egy erős európai felügyeleti kultúra kialakítása érdekében kell működniük.
- Az Európai Bizottságnak a harmadik szintű bizottságokkal együttműködve meg kell vizsgálnia a nemzeti felügyeletek függetlenségének szintjét. Ennek a vizsgálatnak konkrét ajánlásokat kell megfogalmaznia a felügyeletek finanszírozására vonatkozóan is.

Az Európai Bizottságnak azonnal el kell kezdenie dolgoznia az új hatóságokat megalapító jogszabályok tervezetén.

20. Az első szakasz során az EU-nak tovább kell harmonizálnia a pénzügyi előírásokat, a felügyeleti hatásköröket és a szankcionálási szabályokat.

- Az európai intézményeknek és a harmadik szintű bizottságoknak 2013-ig kell kidolgozniuk az új, sokkal következetesebb szabályozást. A nemzeti szintű

szabályozások közötti eltérések a kivételek, derogációk, és nemzeti szintű többletelőírások, illetve az európai szintű szabályokban található, nem egyértelmű részletek miatt alakulhattak ki, amelyeket meg kell határozni és fel kell számolni, annak érdekében, hogy egy megfelelően harmonizált európai szabályozás legyen kialakítva és kerüljön alkalmazásra.

- Az európai intézményeknek olyan folyamatot kell elindítaniuk, amely egy sokkal erősebb és konzisztensebb felügyeleti és szankcionálási rendszert hoz létre a tagállamokban.

21. A harmadik szintű bizottságok tekintetében a Csoport javasolja, hogy

- azok forrásokat kaphatnának a központi EU költségvetésből, így növelhetőek a szükséges forrásaik,
- fejleszteni kell a peer review vizsgálatok minőségét és hatását,
- elő kell készíteni a 2009 végéig minden jelentős határon átnyúló pénzügyi intézmény tekintetében létrehozandó felügyeleti kollégium felállítását.

22. A második (2011-2012) szakaszban az EU-nak létre kell hoznia az egységes European System of Financial Supervision-t (ESFS).

- A jelenlegi harmadik szintű bizottságokat felváltaná három új európai Hatóság: az European Banking Authority, a European Insurance Authority és a European Securities Authority.
- Ezeket a hatóságokat a nemzeti felügyeletiek vezetőit tömörítő tanács irányítaná majd. A Hatóságok elnökei és főigazgatói főállású és független személyek lennének. A megválasztott elnököt a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is jóvá kellene hagynia. A megbízatás 8 évre szólna.
- A Hatóságoknak saját önálló költségvetésük lenne, amely arányban állna feladataikkal és hatáskörüikkel.
- A harmadik szintű bizottságok jelenlegi feladatai mellett az alábbi feladatokat látnák el az újonnan felállított Hatóságok:
 - jogilag kötelező érvényű mediáció a tagok között,
 - kötelező erejű felügyeleti sztenderdek kidolgozása,
 - az egyes felügyelt intézmények számára kötelező erejű technikai jellegű döntések meghozatala,
 - a felügyeleti kollégiumok ellenőrzése és koordinálása,
 - amennyiben szükséges, csoportfelügyelők kijelölése,
 - meghatározott intézmények engedélyezése és felügyelése (pl. hitelminősítők, és post-trading infrastruktúrák)
 - kötelező érvényű együttműködés az ESRC-vel a megfelelő makroprudenciális felügyelet biztosítása érdekében.
- A nemzeti szintű felügyeletiek maradnak felelősek a felügyelt intézmények napi szintű felügyeléséért.

23. A Csoport azt javasolja, hogy a két szakasz tervezése azonnal kezdődjön el. Ennek érdekében a pénzügyminisztériumok, központi bankok, az Európai Parlament, a harmadik szintű bizottságok és az EKB magas rangú képviselőiből álló és a Bizottság által vezetett munkacsoport 2009 végéig dolgozzon ki egy részletes végrehajtási tervet.

24. Az ESFS működését 3 év múlva felül kell vizsgálni, amelynek során az alábbi további lehetséges reformokat érdemes fontolóra venni:

- a három Hatóság összevonása két Hatósággá, úgy, hogy ebből az egyik banki és biztosítási prudenciális kérdésekkel foglalkozna továbbá minden egyéb pénzügyi stabilitásra vonatkozó kérdéssel, míg a másik Hatóság üzleti tevékenységgel és a piaci kérdésekkel foglalkozna,
- szélesebb körű rendelkezési jogkör biztosítása a Hatóságok számára,
- meg kell vizsgálni, hogy európai szinten szükség van-e a felügyeleti feladatok kiterjesztésére.

25. A Financial Stability Forum-ot (FSF) – a nemzetközi sztenderd alkotókkal (mint pl. a Basel Committee of Banking Supervisors) együttműködve – kell megbízni a nemzetközi pénzügyi szabályozás (ideértve a legmagasabb szintű normákat is) konvergenciájának elősegítésével. Ehhez azonban az FSF-et meg kell erősíteni, továbbá közelebbi kapcsolatot kell kiépítenie az IMF-el. Az FSF-nek rendszeresen jelentenie kell az IMF International Monetary and Financial Committee (IMFC) számára a jelenlegi pénzügyi válságból származó leckék figyelembevételével kialakítandó szabályozási reform lépéseiről. Az IMFC-et egy döntési jogosultsággal bíró Tanácscs kell alakítani az IMF egyezményrel összhangban.

26. A jelentős és összetett határon átnyúló pénzügyi csoportok felügyeleti kollégiumainak átfogó kockázatelemzéseket kell készíteniük, nagyobb figyelmet kell szentelniük a bankok belső kockázatkezelési gyakorlataira, és egységes álláspontot kell kidolgozniuk a juttatási rendszerek tekintetében a Bázeli II, 2. Pillér keretein belül. Az FSF-nek biztosítani kell a felügyeleti kollégiumok működésének koherens nemzetközi gyakorlatát és támogatniuk kell a legjobb gyakorlatok alkalmazását.

27. Az IMF-nek a többi, érdekelt szervezettel (FSF, BIS, központi bankok, ESRC) együttműködésben ki kell alakítani egy kockázat előrejelző rendszert (early warning system), egy nemzetközi kockázati térképpel és egy hitelnyilvántartással együtt.

A kockázat előrejelző rendszer célja, hogy információkkal lássa el a döntéshozókat és megfelelő megelőzési stratégiákat javasoljanak.

Az összes IMF tagnak támogatniuk kell az IMF-et független elemzéseinek elkészítésében (ideértve az FSAP-t). Amennyiben a tagok nem követik az IMF javaslatát, úgy ezt a döntésüket nyilvánosan is meg kell indokolniuk.

Az IMFC/Tanács számára évente vagy félévente jelentést kell készíteni ebben a témában.

28. A Csoport a koordinált fellépés erősítését javasolja a jelenleg alacsonyabb szinten szabályozott vagy „nem együttműködő” országokkal szemben, annak érdekében, hogy ezen országok is alkalmazzák a magas szintű nemzetközi sztenderdeket, illetve cseréljenek

információkat az EU felügyeletekkel. A pénzügyi csoportok felügyelőinek többlet tőkekövetelményeket kell előírniuk azon pénzügyi intézmények számára, amelyek olyan pénzügyi központokba fektetnek be, illetve olyan pénzügyi központokkal tartanak fenn üzleti kapcsolatot, amelyek „due diligence” szabályai nem megfelelőek, illetve azon off-shore országok esetében is, amelyektől a felügyeletek nem kapnak, vagy amelyekkel nem cserélhetnek információkat. Az IMF-nek és a FSF-nek át kell tekinteniük az ilyen pénzügyi központokban létező szabályozást, a nemzetközi sztenderdek érvényesülését és ajánlásokat kell tenniük szigorúbb szabályok bevezetésére, ahol a jelenlegi normák nem megfelelőek.

29. Az EU tagállamoknak támogatniuk kell az IMF szerepének megerősítését a makrogazdasági felügyeleti struktúrában és hozzá kell járulniuk az IMF emiatt növekvő forrásigényeihez amiatt, hogy az IMF támogatni tudja azon tagjait, amelyek sürgős segítségre szorulnak pénzügyi vagy fizetési mérlegük helyzete miatt.

30. A Csoport az EU képviselőtének megerősítését javasolja a nemzetközi gazdasági és pénzügyi struktúrában. Ez egy EU képviselő kialakítását is jelentheti az IMF, illetve más nemzetközi gazdasági szervezetek mellett.

31. Kétoldalú kapcsolatait során az EU-nak el kell mélyítenie a pénzügyi szabályozásra vonatkozó tárgyalásait a legfontosabb nemzetközi partnereivel.